

Výzva

Ze všech koutů země jsou slyšet varovné signály. Výkřiky o pomoc. Hrozba smrtelné nemoci visí nad světem. Nad naší zemí. Nad našimi dětmi. Nad celou naší budoucností.

Nepředjeme-li nyní od slov k činům, propásneme v nejbližší době šanci: Povstane národ proti národu a království proti království, bude hlad a zemětřesení na mnoha místech (Mt 24,7).

Není to poprvé, kdy se naplňují hrozivá proroctví Bible. Člověk dostal možnost volit ze dvou cest. Hled, předložil jsem ti dnes život a dobro, i smrt a zlo (Dt 30,15). Příliš mnozí dali bohužel přednost cestě smrti a zla.

Na konci dvacátého století si nyní můžeme přečíst stejná prorocká slova, která jsou v Bibli, i v knize dějin. Znovu a znovu nás poučují, že zlo se mstí samo sobě.

Násilí na lidech, na jejich vůli a svědomí rodí zrádce, udavače a otroky. Války, teror a bezpráví vyhubily celé národy, ničily jejich ducha, kulturu a mravní základy.

Byli jsme varováni.

Boží slovo dávno předpovědělo, kam vede tyranství a šovinismus, konzumní přístup k životu a nelidskost, nevíra a ďábelská pýcha.

Přesto jsme se nevzpamatovali. Nepochopili jsme nutnost pokání.

Teď na nás číhá další nepřítel. Nepřítel vnitřní.

Jmenuje se NEZODPOVĚDNOST a LHOSTEJNOST.

Ze Stvořitelovy vůle je náš život postaven tak, že nás navzájem spojují tisíce pout. Člověk předává druhému člověku znalosti, tradice, výsledky práce, víru, lásku a samotný život. Na základě stejného zákona se lidé mohou stát také šířiteli nákazy zlem.

Všichni jsme tak odpovědní jeden za druhého. Lhostejnost je tedy zločin a hřích.

Nezodpovědnost, odmítnutí myslet na bližního je hřích proti Kristovu přikázání, které vyžaduje přemáhat umrtvující egoismus. Evangelium nás varuje: nebudeme-li činit pokání, neponeseme-li plody pokání a neodvrátíme-li se od cesty sebelásky, staneme se nakonec obětí slepých destruktivních sil (L 13,4–5).

Co jiného než lhostejnost a nezodpovědnost vedly k pošlapání všech norem, Božích i lidských?

Kde jinde hledat příčinu apokalyptických hrůz v SemipalatinSKU, Černobyli a na dalších místech? ...

Dnes se obracím s prosbou a výzvou k těm, kdo se rozhodli léčit lidi.

Obětaví pracovníci a služebníci ušlechtilé vědy, kteří pracujete pod křesťanským znamením, znamením kříže!

Lépe než druzí znáte rozsah tragédie, lépe než jiní chápete, jak blízko jsme u okraje propasti. Zlověstná epidemie nabírá na rychlosti. Ještě chvíli a její následky budou nezvratné.

Vy také dobře víte, že kvůli krizi celé naší ekonomiky trpí naše země kritickým nedostatkem jednorázových jehel.

Naštěstí se najdou lidé a organizace u nás i v zahraničí, kteří dělají všechno, co mohou, aby zastavili blížící se záhubu.

Naše naděje je v pomoci Boží, která se uskutečňuje prostřednictvím milosrdných duší a milosrdnými rukama.

Naši odpovědi na pomoc by měla být nejen vděčnost, ale i plné uvědomění si našeho dluhu, který leží na nás.

Mezi pracovníky ve zdravotnictví je mnoho věřících. Obracím se k nim: zapřísahám vás pro jméno Boží, abyste neporušovali pravidla, která je nutno dodržet při použití jednorázových jehel. Jejich opětovné použití ohrožuje životy lidí, dětí. A vy to víte.

Kdybyste byli v pokušení porušit zákon, ať ve vašem srdci hlasitě zazní hlas svědomí, které do nás vložil Bůh. Vzpomeňte si v tu chvíli, že vám byly svěřeny nástroje života a smrti.

Obracím se k těm, kteří se nehlásí k žádnému náboženství. Vždyť vy jste také stvořeni k obrazu Tvůrce, on i vám dal ducha a svědomí. Všichni se budeme zodpovídat za své bratry a sestry. Za děti.

Příliš dlouho jsme pošlapávali pravdu, víru a milosrdenství.

Sklidili jsme hrozivou úrodu zločinů, drog, šílenství a nenávisť. Úrodu bídy a nemoci.

Opakuji, že nás před tím vším varovalo Boží slovo.
Už nemůžeme dál pokoušet osud.
Teď je doba poslední zkoušky.

(1990)